Österreich, Anfang 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

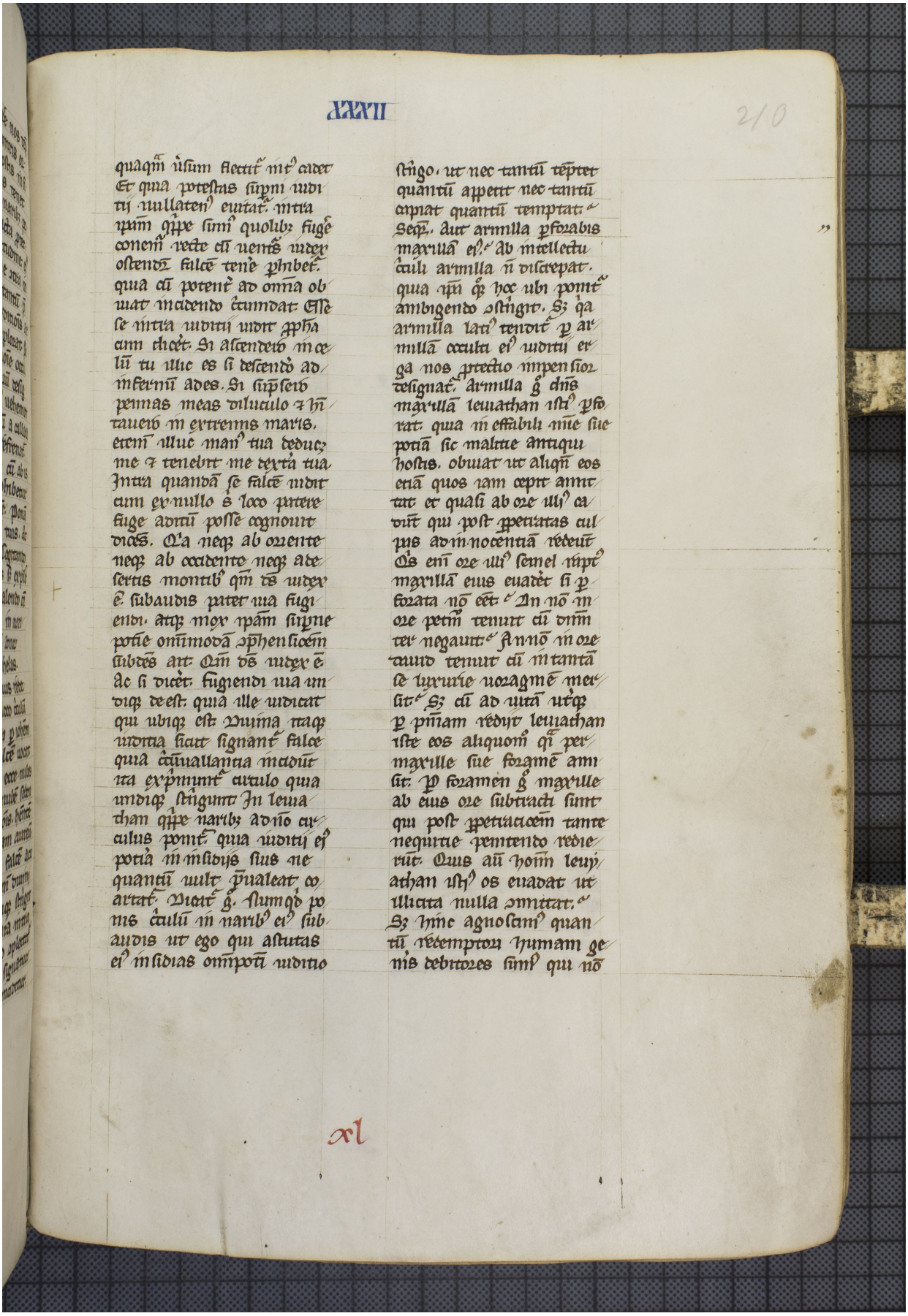

XXXII

210

quaqm̃ usum flectit mt̃ aider
Et qua potestas supni iudi
tij nullaten⁹ euitat̃ mtia
ipm̃ qppe sim̃ quolib⁹ fuge
conem̃ recte cũ uenis iudex
ostendis falce tene phibet.
qua cũ potent̃ ad omna ob
uiat macendo tumdat. Esse
se mtia uidetij uidit ppha
ann thaet. Si ascendero m ce
lũ tu illic es si descendo ad
infernũ ades. Si supsero
pennas meas diluculo & hꝫ
tauero in extremis maris.
etenim illuc man⁹ tua deduc⁹
me & tenebit me dextra tua
Intra quandã se falcẽ iudit
cum ex nullo s loco putet
fuge aditũ posse cognouit
dicẽs. Q'a neqꝫ ab oriente
neqꝫ ab occidente neqꝫ ade
sertis montib⁹ qm̃ ts iudex
ẽ subaudis puter ua fugi
endi. atqꝫ mox ipam supne
potẽ omnimoda ꝓhensionem
subdes art. Qm̃ ds iudex ẽ
ac si dicẽt. fugiendi ua un
diqꝫ deest. quia ille iudicat
qui ubiqꝫ est. Quima itaqꝫ
iudicia fiant signant falce
qua ãnuallantia macdit
ita exprimunt aiculo qua
undiqꝫ stringunt In leua
than qppe naribꝫ admo ai
culus ponit̃ qua uidetij eꝫ
potia m insidijs suis ne
quantũ uult ꝓualeat eo
artat̃. Dicit̃ g. slumqd po
nis caulũ in naribꝫ ei⁹ sub
audis ut ego qui astutas
ei⁹ insidias omnipotũ iudicio
stringo. ut nec tantũ tẽptet
quantũ appetit nec tantũ
capiat quantũ temptat.
Sequit. aut armilla pforabis
maxillã ei⁹. ab intellectu
caulũ armilla n discrepat.
qua ipm̃ qꝫ hoc ubi ponit
ambigendo stringit. Si qa
armilla lati tenditꝫ p ar
millã occulta ei⁹ iuditij et
ga nos ꝓtectio impensior
designat̃. armilla g̃ dns
maxillã leuiathan ist⁹ ꝓfo
rat. qua in effabili mie sue
potia sic malitie antiqu
hostis. obuiat ut aliqm̃ eos
etia quos iam cepit amit
tat et quasi ab ore ill⁹ ca
dit qui post ꝓteritas cul
pis admissa penitentia redeũt
Os enim ore ill⁹ semel rupt⁹
maxillã eius euadet si p
forata nõ eet. An nõ in
ore petri tenuit cũ dim̃
ter negauit. Annõ in ore
eius tenuit cũ in tanta
se luxurie uoragine mer
sit. Si cũ ad uita utqꝫ
p pniam redijt leuiathan
iste eos aliquom̃ qi per
maxille sue foramẽ am
sit. p foramen g̃ maxille
ab eius ore subtracti sunt
qui post ꝓteritam tante
nequitie pemtendo redie
runt. Quis aũ homm̃ leui
athan ist⁹ os euadat ut
ulcera nulla admittat.
Si hinc agnoscim⁹ quan
tũ recemptori humana ge
nis debeamꝰ simꝰ qui nõ

xl